

[Ministeren for kulturelle anliggender]

lede efter uenighed hos de borgerlige ordførere om disse ting. Vi er i regeringen enige om, at vi skal have en blandingsøkonomi, og vi er indstillet på og optaget af at finde veje til at udbygge den og at fremme og lette indgangen for private penge i dette system, sådan som det hidtil har været tilfældet, men gerne – sådan som jeg også skrev i min fremsættelsestale – åbne for en bred vifte af finansieringsmuligheder på filmområdet. Det er vi begyndt med ved i selve lovforslaget at lægge op til et forsøg med en fifty-fifty-ordning, den nye fond, som lægges ind. Vi lægger den ind som et forsøg i håb om, at det viser sig at være en attraktiv og god løsning, og så vil det være ad den vej, man skal udbygge det.

Både fru Connie Hedegaard og hr. Helge Sander har været inde på, at vi i regeringen arbejder med andre veje til generelt at åbne for muligheden for andre finansieringsformer: private penges indgang til styrkelse af kulturøkonomien herhjemme. Det er klart, at det kan få virkning på filmområdet, hvor man i øvrigt kender det, fordi det er en blandingsøkonomi. Der er jo private penge med i både Filmintituttets og Statens Filmcentrals finansiering. Derfor er sponsorbegrebet ikke ukendt i filmverdenen. Hvis vi tager Statens Filmcentral, vil man se, at adskillige film derfra egentlig er sponsorerede film. Det er endda undertiden private penge, der har betalt hele filmen.

Så der er megen grund til – netop når vi taler så meget om det, som vi gør, og til efteråret håber jeg at kunne komme med konkrete udspil på sponsormrådet – og det er meget rimeligt at tage det op, som et par af ordførerne gjorde det, i forbindelse med film, for her er det faktisk sådan, at vi allerede har private penge inde og anvender sponsorbegrebet.

Jeg er meget glad for, at det nye system, forsøgspuljen, fandt så bred tilslutning, som den gjorde. Det var ikke alle, der fandt den attraktiv, men der var dog alligevel udbredt sympati for den. Det er her, tror jeg, vi får sat noget i gang, som vi kan bygge videre på, og som det i hvert fald vil være meget væsentligt at bygge ud og iagttage resultaterne af.

Derfor synes vi ikke, at fru Ingerlise Koefoed har ret i, at det er den samme ordning, der kører videre. Der er faktisk lukket op for

en nyudvikling, som vi med stor interesse og forventning ser frem til.

Til fru Jytte Hilden vil jeg sige: jamen biografproblemet er grundlæggende for det hele, for uden film ingen biografer. Hele filmstøtteordningen er et led i at sørge for, at der i Danmark kan produceres danske film, som er det, der i allerhøjeste grad har været med til at holde liv i de biografer, som stadig lever. Vi kan se, at det, som har kunnet øge biografbesøget i den senere periode, er danske film. Det er dansk producerede film, der trækker publikum ind i biograferne. Man kan sige, at hele systemet skal være med til også at styrke biografsektoren. Det er klart, at visningsmuligheder er en forudsætning. På den anden side er film en forudsætning for, at der kan vises film.

Jeg vil pege på en anden ting, jeg synes er væsentlig i fortsættelse af det, som er sagt også fra regeringspartiernes side om, at der kommer nye linjer ind i systemet. Det er ikke blot, selv om det er det væsentligste, den nye puljeordning. Der er også talt om et begreb som sæsonstøtte, altså det at en producent kan få støtte til flere film, ligesom et teater kan få støtte til sit repertoire. Man kan her arbejde med nye støtteformer. Der åbnes for nye muligheder for støtte.

Dertil kommer den administrative stramning både på konsulentensiden og på bestyrelsessiden, hvor kompetencen lægges rimeligt til rette, således at bestyrelsen efter det, der er skitseret i lovforslaget, vil kunne fungere efter hensigten og være det øverste administrative organ, som også med effektivitet kan udøve denne funktion.

Jeg har været glad for disse bemærkninger. Jeg er sikker på, at den debat, der vil komme, i høj grad vil blive en stimulans og, tror jeg, tage sit udgangspunkt i forslaget, der i meget afspejler den debat, der bredt har været om ændring af filmloven. De bemærkninger, der er faldet, giver mig gode forventninger om, at vi kan få en fornuftig og rimelig debat, som kan føre til, at vi får en filmstøtteordning, som ikke blot fastholder filmstøtten som en kulturstøtte, som en kunststøtte, men som også fører nye elementer ind i filmstøtten, som der er udviklingsdygtighed i i en retning, som det i hvert fald er regeringens ønske at fremme.

Jytte Hilden (S):